

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 8Csp/273/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518208138
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7518208138.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Natáliou Štrkolcovou v spore žalobcu : Y. L., V.. X.X.XXXX, T. XX, XXX XX X., proti žalovanému : VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO : 31 320 155, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovaný má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 28.12.2018 žiadal, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 14.5.2010 uzavretá medzi účastníkmi je bezúročná a bez poplatkov a žalovaného zaviazal nahradiť mu trovy konania. Uviedol, že dňa 14.5.2010 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX na sumu 1.100 € s tým, že celková výška nákladov za úver predstavovala 1.771,20 €. Úver sa zaviazal veriteľovi vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 37,97 €/splátka. Mal za to, že v zmluve sa nenachádza povinná náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 251/2001 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného dôvodu úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch). Na podporu argumentácie citoval rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013, sp. zn. 11Co/256/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 9.8.2011, sp. zn. 10CoE/313/2010.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 31.1.2019 uviedol, že namietaný nedostatok zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri aplikácii eurokomformného výkladu nepredstavuje takú náležitosť zmluvy, ktorá by bola nevyhnutná, a ktorej absencia by automaticky spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Mal za to, že výklad ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobcom je nesprávny, príliš formalistický a absentuje v ňom racionalita s ohľadom na potreby zmluvného vzťahu. Žalovaný tiež poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Q. P., týkajúcom sa aj dvoch prejudiciálnych otázok k údajnej povinnosti členenia splátok spotrebiteľského úveru. Mal za to, že zmluva, ktorú uzavrel so žalobcom má všetky zákonom predpísané náležitosti a nie je ju možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť mu trovy konania.

3. Žalobca sa na pojednávanie dňa 19.12.2019 nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Súd preto rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti žalobcu.

4. Z listinných dôkazov bol zistený tento skutkový stav :

Dňa 14.5.2010 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom zmluvu č. XXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.100 € dlžníkovi za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 37,97 €/ splátka, výška úrokovej sadzby v zmysle zmluvy predstavovala 28,95 % ročne.

5. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nespĺnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z."), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobou.

Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a v konaní nebolo medzi stranami sporné, že zmluva č. XXXXXX bola dňa 14.5.2010 uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom, ktorý poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobcom ako spotrebiteľom, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom na uvedené zmluvu, ktorú strany uzavreli, súd kvalifikoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z.. Keďže predmetom konania je určovací žaloba, súd primárne skúmal, či si žalobca uplatňuje nárok, ktorého je možné sa domáhať žalobou v zmysle ustanovenia § 137 C.s.p.. Podľa ust. § 137 písm. d) C.s.p. je možné žalovať určenie právnej skutočnosti iba v prípadoch, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Súd konštatuje, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov osobitným právnym predpisom je. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje spotrebiteľovi sa pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobou. Predmetné ustanovenie bolo do zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zavedené novelou č. 279/2017 Z.z. a pokiaľ prechodné ustanovenia k tomuto zákonu výslovne neriešia aplikabilitu tohto zákonného ustanovenia na žaloby spotrebiteľa o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pokiaľ v čase rozhodovania súdu už je toto ustanovenie platné a účinné, je súd povinný na neho prihliadnuť pri

svojej rozhodovacej činnosti. Pre úplnosť súd dodáva, že dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že s ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplývajúci z osobitného predpisu ako procesná podmienka určovacej žaloby podľa § 137 písm. d) C.s.p. teda v prejednávanej spore je splnená.

7. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami má charakter spotrebiteľského úveru, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Žalobca žiadal určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov dôvodiac tým, že zmluva, ktorú so žalovaným uzavrel v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K žalobcom namietanej absencii povinnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 258/2001 Z.z. nemožno od veriteľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu úrok a poplatky. V zmysle ustálenej judikatúry k tejto otázke (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/98/2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017), nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ďalej súd uvádza, že žalovaný správne poukázal i na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Q. P., v ktorom Súdny dvor konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Súd vyhodnotil zmluvu ako platnú, uzavretú v zákonom požadovanej písomnej forme, obsahujúcu základné ako aj osobitné náležitosti vyžadované zákonom a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný, súd mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu 100 % trov konania proti žalobcovi. V súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.
Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.